

Mál nr. 104/2009

M og

Vátryggingarfélagið V v. Kaskótryggingar A

Óhapp þegar bifreið var ekið við Hofsjökul þ. 27.2.2009.

Gögn.

1. Málskot mótt ekið þ. 23.3.2009. ásamt fylgiskjöllum 1-3
2. Bréf V dags. 14.4.2009

Málsatvik.

M ók bifreið sinni A í hópi bíla norðan Hofsjökuls við Illviðrishnjúka og segist hafa ekið á 20-30 km hraða þegar snjór/klaki yfir læk brotnaði undan framhjólunum þannig að bíllinn féll fram á framhjólin og áfram og þau fóru yfir gjána sem opnaðist en þegar afturhjólin féllu fram af tók A mikið hopp og lenti harkalega á framhjól og síðan afturhjól og varð A fyrir tjóni vegna þessa. M krefst bóta úr kaskótryggingu sinni hjá V og bendir á að hann hafi sérstaka tryggingu sem gildi við akstur utan vega á svæðum eins og þeim sem A var ekið um í umrætt sinn. M heldur því fram að túlka beri ákvæði vátryggingaskilmálanna með hliðsjón af sérákvæði því sem hann hafi um akstur A utan vega og virðist telja að skýra eigi ákvæði greinar 1.1. í vátryggingaskilmálum rúmt og með þeim hætti taki það til þess tjóns sem um er að ræða á A í máli þessu. V hafnar bótaskyldu og bendir á að bifreiðinni hafi verið ekið yfir misfelli á snjó sem hafi orðið til þess að A hafi hoppað á stórum hjólbörðum og við það hafi orðið skemmdir á undirvagni A m.a. hafi hásingar bagnað en þetta tjón falli ekki undir ákvæði 1.1. í vátryggingaskilmálum og því sé ekki um bótaskyldu að ræða.

Álit.

Í gr 1.1. í vátryggingaskilmálum er tekið fram hvaða tjón tryggingin bæti á hinu vátryggða ökutæki. Þar segir að tryggingin bæti tjón á hinu vátryggða ökutæki af völdum áreksturs, áaksturs, útafaksturs, eldsvoða, hrops, veltu, grjóthruns, snjóflóðs, skriðufalls, aur-eða vatnsflóðs. Ljóst er að það tilvik sem hér ræðir um fellur undir skilmála gr. 1.1. þar sem að tjónið varð vegna hrops þegar snjórinn/klakinn brotnaði undan A. Þar sem að tilvik það sem hér um ræðir fellur undir skilgreiningu gr. 1.1. í vátryggingaskilmálunum eins og að framan greinir á M rétt á bótum úr kaskótryggingu sinni hjá V. Tekið skal fram að sérákvæðið er hluti af vátryggingarsamningnum sem slíkum og upphæfur ekki að neinu leyti ákvæði gr. 1.1. í vátryggingasamningnum og jafnframt að ekki liggur annað fyrir en að skásti kosturinn hafi verið fyrir ökumann A að aka bifreiðinni áfram í umrætt sinn eftir að klakinn/ísinn brotnaði undan A.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr kaskótryggingu A hjá V.

Reykjavík 20.4. 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.